



2N PREMI POESIA ADULTS

Obra: 390 La Vansa, al sud del Cadí

Autor: XAVIER VIVES SURROCA

LA VANSA, AL SUD DEL CADÍ

És ma dolça enamorada
fi plugim d'aigua ben clara.
És l'alè que té l'albada,
es un sol que se t'encara.

Ella amb flors l'aire embriaga,
doncs fa olor a farigola.
Per tardor amb brial s'amaga;
després, blanca camisola.

Ella és ferma i és formosa,
nua i crua, una fera.
No ho pretén, però és preciosa,
tot i així no és parencera!

Serena, el silenci avida;
ella és pau, dolçor tranquil·la.
Però, ai, quan s'irrita i crida!
Sa ira explota, i no vacil·la!!

I és altiva i és isarda.
sa fredor a mi em castiga,
ni un petó per mi esguarda,
no és amant, només amiga.

Tanmateix, així l'estimo.



Quan no hi és, a mi m'aploma;
la retrobo, i just m'animo,
sa presència el meu cor doma.

Aquest matí ja m'ha encisat,
tal si fos ella una dona,
hem jugat i m'ha ensenyat
que no té rei i sí corona.

I he pujat per ses carenes,
m'he banyat en Vansa i Bona,
i he somiat que no hi ha penes
quan meus ulls ella acarona.

I al vetllar el sol de vesprada,
no he pogut més que pensar:
"No hi ha millor vall ni contrada!",
i m'he tornat ... a enamorar!!!